

ĐI-VỀ

Tình xa mà nỗi niềm gần
Người xa, xa đến mấy lần chiêm bao
Bờ môi vỡ, tự đêm nào
mà hơi thở rướn cồn cào cơn mê
Núi sông khít lại gần kề
nghe trong sâu thẳm đi-về có nhau
Sợi tóc ướt, nhịp tình mau
vòng tay khít rịt đêm khao khát mời
Này em một trái tim sôi
bốc lên sương khói bụi ngùi thịt da .

c a o v i k h a n h